

آیا آمریکا مستقیماً وارد جنگ با دولت سوریه می‌شود؟

دیپلمات‌های آمریکایی امضاء کننده نامه، ادعای دیگری را هم مطرح کردند و آن این که اقدام نظامی علیه اسد به جنگ علیه داعش هم کمک می‌کند و موجب تقویت «نتی‌های میانه‌رو» می‌شود.

به گزارش آران نیوز: ده‌ها دیپلمات وزارت خارجه آمریکا در یک نامه داخلی، خواهان بمباران مستقیم مواضع حکومت سوریه توسط دولت آمریکا شدند.

بیش از 50 دیپلمات وزارت خارجه این نامه را امضاء کرده اند که در آن به شدت به سیاست اوباما در سوریه انتقاد شده است و از دولت خواسته شده که حملات نظامی علیه دولت سوریه انجام گیرد تا جلوی آن چه که به ادعای آن‌ها نقض مداوم آتش‌بس در جنگ داخلی 5 ساله این کشور از سوی دولت بشار اسد است، گرفته شود.

آیا آمریکا مستقیماً وارد جنگ با دولت سوریه می‌شود؟

در این نامه که در واقع یک نوع «تذکرنامه» (memo) است، و پیش نویس آن در اختیار برخی روزنامه‌های مهم آمریکایی همچون وال استریت جورنال و نیویورک تایمز قرار گرفت، آمده است که سیاست آمریکا در منطقه به واسطه خشونت بی‌وقفه در سوریه، «فلج» شده است. این دیپلمات‌ها در این نامه خواستار "کاربرد قانونی سلاح‌های هوایی و موشکی توسط آمریکایی‌ها شدند که یک پروسه دیپلماتیک سرسختانه تر را توسط آمریکا تقویت می‌کند."

چنین گامی نشانگر یک تغییر جهت رادیکال در رویکرد دولت آمریکا به جنگ داخلی سوریه خواهد بود، گرچه در حال حاضر هیچ گزینه‌ای دیده نمی‌شود که اوباما بخواهد رویه فعلی خود را در سوریه تغییر دهد. در حال حاضر، اوباما عملاً بر مبارزه با داعش بیش از سرنگونی اسد تاکید دارد. در عین حال، تلاش‌های دیپلماتیک جان کری برای رسیدن به یک راه حل سیاسی عملاً فروپاشیده است.

آیا آمریکا مستقیماً وارد جنگ با دولت سوریه می‌شود؟

اما این نامه، که به واسطه ساز و کاری در وزارت خارجه به نام «کانال مخالفت» dissent channel تهیه شده است، نشانگر اختلافات عمیق و کلافگی شدید درون دولت آمریکا درباره چگونگی مواجهه با جنگ داخلی سوریه است که در 5 سال اخیر جان حدود 400 هزار نفر را گرفته است.

«کانال مخالفت» در جنگ ویتنام، به عنوان راهی برای شنیده شدن صدای کارکنانی که با سیاست‌های کلان وزارتخانه توافق ندارند، راه افتاد تا بدون آن که با برخورد بالادستی‌ها مواجه شوند، نظر خود را با وزیر و سایر مقامات ارشد وزارتخانه مطرح کنند. گرچه چنین ابراز مخالفت‌هایی نامعمول نیست، ولی شمار امضاهای این نامه بسیار بالا و کم سابقه است.

اسامی این 50 نفر چندان شناخته شده نیستند و تقریباً همه جزو رده‌های میانی وزارتخانه، و شماری هم از اعضای هیات‌های دیپلماتیک آمریکا در کشورهای منطقه هستند که در 5 سال اخیر، در داخل یا بیرون آمریکا، در پرونده سوریه دخیل بوده‌اند. از مسوول میز سوریه در اداره خاور نزدیک تا معاون سابق سفارت آمریکا در دمشق.

آیا آمریکا مستقیماً وارد جنگ با دولت سوریه می‌شود؟

در حالی که نام چندان شناخته شده‌ای بین آن‌ها دیده نمی‌شود، شماری از مقامات رده بالای این وزارتخانه هم با محتوای نامه هم نظرند. خود جان کری هم بعد از این که تلاش‌هایش برای راه حل سیاسی به جایی نرسید، اخیراً به دنبال یک «اقدام آمریکایی قوی‌تر» است تا راه حل دیپلماتیک را به بشار اسد تحمیل کند.

با این حال، اوباما تاکنون در برابر این فشارها مقاومت کرده است و از سوی فرماندهان نظامی هم حمایت می‌شود. این فرماندهان این سوال را مطرح می‌کنند که اگر بشار اسد مجبور به کناره‌گیری شود، چه اتفاق‌هایی قرار است بیفتد؟- سناریویی که این نامه به آن اشاره ای نمی‌کند.

سخنگوی وزارت خارجه، جان کری، حاضر به اظهارنظر درباره محتوای نامه نشد، ولی گفت که نامه به دست مقامات بالا رسیده و آقای کری هم به این پروسه به عنوان راهی برای انتقال صریح و خصوصی نظرات کارشناسان به مدیریت عالی، احترام می‌گذارد.

رابرت اس. فورد، سفیر سابق ایالات متحده در سوریه می‌گوید: "بسیاری از کسانی که روی سوریه کار می‌کنند، از مدت‌ها پیش خواهان یک سیاست محکم‌تر در برابر حکومت بشار بودند تا رسیدن به یک توافق سیاسی برای تشکیل حکومت جدید تسهیل شود."

فورد که اکنون عضو ارشد در موسسه خاورمیانه است، در سال 2014 در اعتراض به سیاست کناره‌جویی اوباما از مناقشه سوریه، از خدمت در سرویس خارجی استعفاء داد.

در این نامه، بمباران تروریست‌ها توسط دولت سوریه، "ریشه بی‌ثباتی سوریه و منطقه" عنوان شده است! دیپلمات‌های امضاء کننده معتقدند که فشار کافی روی اسد برای مذاکره با گروه‌های مسلح (تحت حمایت غربی-عربی) وجود ندارد:

"انگیزه اخلاقی برای برداشتن گام‌های نظامی برای پایان دادن به مرگ و رنج در سوریه، بعد از 5 سال جنگ بی‌رحمانه، واضح

و بی چون و چراست."

این نامه البته به خطرات اقدام نظامی هم اشاره می کنند که مهم ترین آن ها افزایش تنش با روسیه است. مقامات وزارت خارجه در این نامه اصرار دارند که طرفدار مسیری نیستند که به درگیری نظامی با روسیه منجر شود، بلکه به دنبال یک «تهدید باورکردنی نظامی» از سوی آمریکا هستند " آقای اسد را به راه بیاورد."

آیا آمریکا مستقیماً وارد جنگ با دولت سوریه می شود؟

به زعم آن ها، باید ضمن حفظ گزینه تهدید نظامی روی میز از سوی دولت آمریکا، جان کری هم باید نقشی دیپلماتیک را مشابه کاری که در پرونده هسته ای ایران انجام شد، به عهده بگیرد. آن ها اذعان می کنند که از این که بشار اسد اخیراً بار دیگر بر بازپس گیری " هر ذره از خاک کشورش " تاکید کرد، به شدت ناراحتند و اسد را متهم به شکستن آتش بس می کنند. آن ها می گویند که دولت سوریه اجازه کمک رسانی سازمان ملل را به شهروندان غیرنظامی نمی دهد!

اندرو جی. تابلر، کارشناس سوریه در موسسه واشینگتن برای سیاست خاور نزدیک، بر این اعتقاد است:

«یک نوع کلافگی شدید در بوروکراسی وزارت خارجه درباره سیاست سوریه وجود دارد، آن چه دوباره این بحث را در صدر قرار داده، رکود واقعی در مذاکرات است، نه فقط میان آمریکا و روسیه، که میان اسد و مخالفانش.»

ماه گذشته، جان کری تاکید کرد که آمریکا کاربرد زور را هم برای جلوگیری از بمباران مواضع تروریست ها (مسلحین میانه رو!) در برنامه دارد: « اگر آقای اسد به این نتیجه رسید که هیچ طرحی جایگزینی وجود ندارد، چنین نتیجه گیری ای، پایه و اساس درستی ندارد و حتی خطرناک است.»

دیپلمات های آمریکایی امضاء کننده نامه، ادعای دیگری را هم مطرح کردند و آن این که اقدام نظامی علیه اسد به جنگ علیه داعش هم کمک می کند! آن ها چنین استدلال کرده اند که این اقدام نظامی موجب تقویت «ستی های میانه رو» می شود که در نبرد با داعش متحدی ضروری به حساب می آیند.

این نامه داخلی، چیزی را که مدتی است از پرده بیرون افتاده، آشکارتر کرد: یعنی بر سر سیاست اوپاما در سوریه برای برکنار ماندن مستقیم از منازعه، بین مقامات ارشد و بدنه وزارت خارجه اصطحکاک وجود دارد.

گفتنی است که در ژوئن 2013، وقتی جنجال دروغین حمله شیمیایی دولت سوریه به شهروندان غیرنظامی از سوی غربی ها به راه افتاد، نامه ای مشابه از درون وزارت خارجه توسط جان کری رو شد. این نامه به دولت هشدار می داد که عدم اقدام نظامی آمریکا علیه دولت اسد، باعث می شود که اسد آن را " چراغ سبزی برای ادامه استفاده از سلاح شیمیایی بداند!!"

در انتهای نامه این دیپلمات ها، چنین آمده است: «زمان آن رسیده است که ایالات متحده بر اساس منافع راهبردی و اعتقادات اخلاقی خود، یک تلاش جهانی را برای پایان دادن به مناقشه رهبری کند، یک بار برای همیشه.»